

José Morales plega de MIFAS orgullós del que ha aconseguit al Ripollès

■ El proper 25 de setembre, i després de 30 anys dedicats a l'associació, li fan un petit homenatge on hi vindran tots els delegats de MIFAS de les comarques gironines

Aquest ripollès ha dedicat 30 anys de la seva vida a MIFAS i ara creu que ja li ha arribat l'hora de retirar-se, però ara el què fa falta és un relleu generacional al capdavant de la comarca del Ripollès. Així ho va explicar al Magazín de Televisió del Ripollès

José Morales deixa MIFAS després de 30 anys de dedicació

RIPOLLÈS Cristina Grané

• **Què ofereix MIFAS als seus usuaris?**

MIFAS és una associació que treballa per tothom que té una disminució física, ja sigui als braços, a la vista, a les cames o a la columna vertebral.

A MIFAS hi tenim gairebé de tot: advocats, assistents socials, unes oficines centrals a Girona, residència assistida i fixa i també tallers d'ocupació. Tot això, però, concentrat a Girona, aquí al Ripollès no hi tenim res de tot això.

• **Com el van escollir delegat del Ripollès?**

Doncs van ser ells mateixos, tot i que jo vaig dir que per ser delegat s'havien de tenir una mica d'estudis. Tenir coneixement de lletres i números... i jo era un simple paleta que vaig tenir un accident ara fa 33 anys. Però al final vaig decidir provar-ho i mira, vam anar tirant i fins avui!

• **Ha hagut d'insistir molt per aconseguir els seus objectius com a delegat de MIFAS?**

Déu n'hi do! Anava als ajuntaments i a altres llocs de l'administració, per què tot i que no tinc estudis jo sabia molt bé el què demanava i volia.

Fins i tot la Teresa Jordà, quan era alcaldessa de Ripoll, marxava per una altra banda, ja que sempre li anava a demanar coses per arreglar.

• **I ara, per què es retira?**

Després de 30 anys crec que ja ha arribat un moment que tinc ganes

que entri algú nou, algú més jove, que ajudi a regenerar MIFAS, i sobretot per donar continuïtat al Ripollès.

• **La seva gran lluita sempre han estat les barreres arquitectòniques, oi?**

Totalment. Actualment a gairebé tots els pobles del Ripollès la situació amb les barreres arquitectòniques és molt bona. I el que vaig fer perquè els alcaldes responguessin va ser fer-los pujar en una cadira de rodes per una estona, a veure quines dificultats es trobaven, i va funcionar. L'alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, el vaig fer seure a la cadira i que intentés entrar a l'ajuntament, i ell mateix va reconèixer que era impossible. Ara han fet la plaça nova i l'ajuntament l'han reformat amb un ascensor i un lavabo adaptat.

En el cas de Sant Joan el mateix alcalde em portava a mi amb la cadira i al passeig Comte Guifré vaig estar a punt de caure al intentar baixar de la vorera. Mica en mica, però a tot arreu s'han anat traient les barreres arquitectòniques.

• **Quin és el poble que potser hi ha lluitat més?**

Com li deia potser no n'hi ha cap que hagi fet més que un altre, sinó que l'important que tots hagin intentat posar-hi solució.

A Campdevànol, per exemple, al barri de l'estació s'han arreglat moltes coses i s'hi han posat moltes rampes. A Sant Joan també, sobretot a la Vila Vella on abans era gairebé impossible entrar-hi. A on si que no s'hi pogut fer res és

als pobles d'alta muntanya, o almenys a Queralbs. Allà amb la cadira elèctrica que porto ara encara és viable però sense un motor és impossible. Només cal veure com va ensopegar Jordi Pujol l'última vegada que s'hi va passejar davant les càmeres! Hahaha...

• **Li ha quedat alguna cosa en el tinter?**

La meua gran assignatura pendent és el Monestir de Ripoll. Es van fer unes rampes, però es veu que pesen massa per posar-les i traureu-les. La qüestió és que hi ha gent de la junta que no deixa tocar res del Monestir i això és injust perquè si volem anar a un enterrament o simplement anar a missa no podem. Jo sóc una persona devota i m'agradaria poder-hi anar sense problema.

• **I projectes per fer, n'hi han quedat?**

Oi tant! Encara hi ha molta feina a fer. Entre d'altres, una piscina adaptada al costat de la piscina coberta de Ripoll. Ara hi ha un muntacàrregues, però com que la piscina és molt fonda no ens serveix de res perquè els peus no ens toquen a terra.

Si volem anar a una piscina amb condicions ens en hem d'anar fins a Montesquiu i és fort que un poble tant petit en tingui i Ripoll, que és capital de comarca, doncs no.

També volíem arreglar el pas per les vies. Un dia jo vaig caure a la via, ja que la cadira se'm va encallar amb alguna cosa i vaig acabar caient. Per sort la gent em va aju-

dar i ja va estar, però vam escriure al Director General de RENFE a Madrid i a la Generalitat i van dir que ho solucionarien.

Ara l'estació hi han fet els passos subterranis i hi han posat ascensors, però tot i així encara falta solucionar com pugem als trens. Hem demanat una rampa o un vagó especial com els que tenen a la costa.

I a més a més cal buscar una solució també al pas a nivell del mig del poble que és molt perillós.

• **Vostè també va lluitar molt per fer un accés apte per la gent amb discapacitat física al pont de Calatrava. Això no ho ha pogut aconseguir...**

No, però ja he parlat amb l'alcalde que si algun dia s'acaba inaugurant un accés millor jo tallaré la cinta, ja que és una cosa per la que he treballat molt!

• **El dia 25 és el seu últim dia com a delegat del Ripollès. Què li tenen preparat?**

Vindran tant els delegats de les comarques gironines com els representants de MIFAS. L'alcalde de Ripoll i el president del Consell Comarcal també, i després anirem a dinar al restaurant Perla de Ripoll.

• **Qui el substituirà finalment?**

Serà el que fins ara ja portava la comarca de la Garrotxa i la Cerdanya., però estaria bé que sorgís algú del Ripollès.

• **Satisfet de la feina feta?**

Sí, i molt. N'estic molt orgullós de tot el que he aconseguit en 30 anys.

“

El Monestir de Ripoll és la meua gran assignatura pendent, ja que per accedir-hi és molt difícil. Hi ha unes rampes fetes, però hi ha gent de la junta que li deu molestar i no vol que es toqui res del Monestir. Això és injust!

”

